

עלון מיוחד לתמימים השוהים בחודש החגים בד' אמות רב"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א | גליון מס' 4

קודש לנשיא הדור

ובפרט בהביטול וההתקשרות אל כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא הדור, "הנשיא הוא הכל", שבכאו"א - מציאותו וכל עניניו, בכל מכל כל, נעשים

עיי"ז שמלאים וחדורים בקיום שליחותו של נשיא הדור... שענינו העיקרי "להביא לימות המשיח" בפועל ממש" (דבר מלכות וארא סי"א)

אי-אפשר לשקוט ולשבת בשלווה עד שהקב"ה ירצה להביא את הגאולה, אלא יהודי צריך לעשות את כל התלוי בו

גם כאשר יהודי לומד תורה ומקיים מצוות בשלימות - אינו יכול להסתפק בכך, אלא צריך להמתין ולצפות בקוצר רוח לגאולה האמיתית והשלימה, עד כדי כך, שחוגר מתניו ונועל את רגליו ונוטל את מקלו בידו, ועומד מוכן - "עמדו הכן כולכם" - לרגע שבו תבוא הידיעה שמשיה בא... ואז יצא מיד מהגלות אל הגאולה!

מובן וגם פשוט שגם ברגעי הגלות האחרונים צריכים ללמוד תורה ולקיים מצוות בכל המסירות והתוקף כו', אבל ביחד עם זה, אי-אפשר לשקוט ולשבת בשלווה עד שהקב"ה ירצה להביא את הגאולה, אלא יהודי צריך לעשות את כל התלוי בו כדי למהר ולזרז את הגאולה, ועד שעומד מוכן, "עמדו הכן כולכם", לצאת מהגלות, בידעו ש"מצות היום" היא - "מתניכם חגורים נעליכם ברגליכם ומקלכם בידכם", "מוזמנים לדרך", לצאת מהגלות אל הגאולה האמיתית והשלימה".

התוועדה דתית תשנ"ח ח' ג' ע' 1593

הבט
פני
משיח

תמונה נדירה מכ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א
כפרות, ערב יום הכיפורים תשמ"ט

כ"ק אדמו"ר שליט"א: פעם נסעתי ברכבת ופגשתי שני יהודים ונסובה השיחה בעניני יהדות וכו' והם שאלוני אם אני שייך להחוג שמאמינים שלמהר יבוא משיח ועינתי בחיוב. שאלה: הרי כל ישראל מאמינים בזה? כ"ק אדמו"ר שליט"א: נכון. ובכל זאת זהו אחד הענינים שאם משהו מרעיש על זה יודעים שהוא ליובאוויטשער!... [אחר צאתו מהיחידות הואיל כ"ק לקרוא לו באומרו: שיחתינו התארכה ("מען האט זיך אזוי פאר-רעדט") על דבר הגאולה ומשיח ושכחנו על דבר עולם הזה הגשמי! (והעניק לו דולר)]. יחידות חודש שבט תש"ט בלתי מוגה

יחידות

היה זה ר' זלמן גורארי. חסיד למופת בענייני התקשרות עד כדי מסירות נפש, מסור ונתון בכל נימי נפשו לציוויי הוראות

שלאחר ג' תמוז ה'תשנ"ד: יסוד העבודה בעבודת ה' הוא קבלת-עול. ציות מוחלט לדברי התורה. כולל, כמובן, ציות להוראות התורה בפסוק "ככל אשר יורוך" - החיוב להישמע לחכמי ישראל שבכל דור. גם התייחסות החסידים לרבי היא בצורה זו, בציות מוחלט. ישנו פתגם שחסיד שואל מה לעשות, אך לא חלילה מדוע לעשות. "וואס און ניט פארוואס!" "מדוע לעשות": או שהחסיד יבין או שישאר בלי הבנה. אך שחוסר הבנה יביא לחוסר עשייה, לא נשמע מעולם בעדת החסידים. "מה לעשות": זוהי שאלה שהחסיד לא מפסיק לשאול. הוא מחכה כל הזמן להוראה נוספה שהרבי יזכה אותו בעשייתה.

כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א. לא ייפלא אפוא שהחסיד שברך את הרבי באינספור יומי דפגרא הקשורים בכ"ק אד"ש עצמו, "בשם כלל ציבור אנ"ש והתמימים וכל עדת החסידים" היה לא אחר מאשר ר' זלמן, שהיה מרעיף בברכות והודאות על כ"ק אד"ש. כבדרך ממילא, בשנות הנפלאות, כאשר גמבר כ"ק אד"ש את להט האמונה, הציפייה והעשייה לביאת המשיח, התמסר ר' זלמן בכל כוחו לעניני נעלה זה. גם כאשר המשיכה תעמולה זו של פרסום "נשיא דורנו - משיח שבדורנו" אף כאן עמד ר' זלמן בראש, 'עד מסירות נפש' (כמענה הידוע דכ"ק אדמו"ר שליט"א אליו, בשנת ה'תשנ"ג).

כזכר להיות במחיצת הרבי למעלה מ-70 שנה. וב"ה שמעולם לא עלה בדעתי לשאול "פארוואס" (- מדוע), מונח אצלי בפשטות העניין של "עבד אברהם אנכי", ציות מוחלט. כאשר התייחסות החסיד לרבי היא כזו, הרי גם כשמגיע לפנינו קטע קצר מנאום אותו נשא ר' זלמן בתקופה

"כשהיסוד הוא קבלת-עול, ציות מוחלט לרבי, אין בכוחו של שום מאורע לבטל זאת"
בשנה שלאחר פטירתו של כ"ק אדמו"ר הריי"צ, כאשר סירב כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א לקבל את הנשיאות באופן רשמי, כנס ר' זלמן לרבי ואמר שברצונו להכנס ל'יחידות'. חיך כ"ק אד"ש ואמר: האם גם אתה מאלו...? אמר ר' זלמן: "מיט חיה יחידה, שפילט מען זיך נישט" [= עם חיה יחידה לא משחקים]. כ"ק אד"ש נהיה רציני, והסכים להכניסו ליחידות. באחת השנים הראשונות לנשיאות, הגיע כ"ק אד"ש מהאוהל לאחר השקיעה, וטרם התפלל מנחה. פנה הרבי לר' זלמן ושאל: מתי השקיעה בתקופה זו של השנה? ענה ר' זלמן: חמש דקות אחרי שהרבי מסיים תפילת מנחה... הרבי חיך בקורת רוח, וניגש להתפלל מנחה.

